

10⁷
እትም

ደስማሶክ ወርቁ

ራማቶሐራ

22/11/2011
2

የአካባቢ ጥበቃ
0929013689

ይስማዕክ ወርቁ

አዲስ አበባ፡ ኢትዮጵያ ፪፻፪፻፱ ዓ.ም

All rights reserved to Yismake Worku
ዘፈሐቶ፡ ወዘሰረቀ፡ በስልጣን፡ ኪን ወጥቦብ፡ ውጉዘ፡ ለይኩን፡፡
©ይስማዕክ ወርቁ-ጀጃጀ ዓ.ም

RAMATOHARA

A novel by yismake worku

ISBN-978-99944-843-3-1

የመጀመሪያ አትም ሰኔ ጀጃጀ ዓ.ም.

ሁለተኛ አትም ሐምሌ ጀጃጀ ዓ.ም.

ሦስተኛ አትም ሐምሌ ጀጃጀ ዓ.ም.

.....
አሰራ አምስተኛ አትም

ግንቦት ጀጃጀ ዓ.ም

በዴርቶጋዳ ማተሚያ ድርጅት ታተመ

ቀደምት ስራዎች

የወንድ ምጥ

ዴርቶጋዳ

የቀንድ አውጣ ኑሮ

ሽፋን፡ ይስማዕክ ወርቁ

ትየባ፡ ትግስት ሰለሞንና ወገን ጉርመ.

ለአስተያየት

ይስማዕክ ወርቁ

ፖ.ሣ.ቁ 17486

አዲስ አበባ -ኢትዮጵያ

E-mail:-ramatohara@gmail.com

ዝንዝድ

የምታውቁት ከሆነስ የተራራውን መውጫ አሳዩን።

መቅደም

አሐዱ

አዲስ አበባ፡ኢትዮጵያ

ሰኔ፡ ፲፱፻፺፭ ዓ.ም

መንፈቀ ሌሊት

በሀገር ውስጥ የተደራጀውን ህቡዕ ቡድን፣ አንፍንፎ አከርካሪውን ለመስበር ብቻ፣ ከሁለት አመታት በፊት የተቋቋመው ልዩ ግብረ ኃይል መሪ የሆነው ታዴዎስ ኢያሱ የፋክስ ማሽን የተፋውን አስደንጋጭ መልእክት አንብቦ እንደጨረሰ ቆልማማ አፍንጫው ቀጥ እስቲል ተነፈሰ። እሳት የሚተፋ የሚመስሉ ቀያይ ዓይኖቹን በጠረጴዛው ዙሪያ ተቀምጠው ከሚቀለጩለጩት ደህንነቶች ላይ አንባባታቸው። ሁለቱም ከፍተኛ የደህንነት ሹማምንት ክው ብለው አንገቶቻቸውን ጠረጴዛው ላይ ወደተሰጣው ነጠላ ወረቀት ስበሯቸው። ለአራተኛ ጊዜ፣ ለማመን የሚያስቸግረውን ጉድ የሚያላቁጡት ዓይኖቻቸው ተርገበገቡ።

“አስቸኳይ መልእክት!

እጅግ ከፍተኛ ምስጢር

ለዴ ልዩ ግብረ ኃይል ዓይኖች ብቻ።

ፍሬ ነገር፡ ቀያዮቹ ወፎች ቤተ መንግስቱን ወረውታል።” ይላል ዕሁፉ።

“ለአራተኛ ጊዜ!” አለ ታዴዎስ የማገውን ሲጋራ በቆልማማ አፍንጫውና በአፋ እኩል እየለቀቀ። “ለአራተኛ ጊዜ ቤተ መንግሥቱ በቀያይ ወፎች ተወሯል! ይህ ማለት.....”

“ታዲያ ቤተ መንግሥቱ የገብስ አዝመራ ይመስል ከወፎችም መጠበቅ አለበት?” አጭሩና ፈርጣማው የደህንነት አባል ፈገግ አለ።

“አንተ ደግሞ ሁሉን ነገር ወደ ቀልድ የመለወጥ አባዜ አለብህ!” ታዴዎስ ገላመጠው።

“እና ቤተ መንግሥቱ በቀያይ ወፎች ተወረረ ብዬ ማልቀስ አለብኝ? ምን አይነት ቀልድ ነው አንተ ራስህ የምትቀልደው?”

“ዳግማዊ!” አለ ታዴዎስ ጠሮጴዛውን በሁለት ከንዶቹ ተመርኩዝ ወደ ዳግማዊ እያሰገገ። የላይኛውን ከንፈሩን በንዴት ሲሸበሸበው ቆልማማ አፍንጫው ይበልጥ ተቆለፈ።

“ቤተ መንግሥቱ በቀያዮቹ ወፎች ሲወረረ ለአራተኛ ጊዜ ብቻ አይደለም! በሌሊት ሲወረረ ይህ ለአራተኛ ጊዜ ነው በርግጥ። ወፎቹ ከመጠርጠራቸው በፊት ለብዙ ጊዜያት ነው የተወረረው-ትኩረት የሰጣቸው የለም እንጂ። ከዚህ በተጨማሪ ብዙ የመንግሥት ተቋማት በነዚህ ወፎች ተወረው እንደነበር ሪፖርቶች ቀርበዋል። የጦር ካምፖች፣ የአውሮፕላን ጣቢያዎችሌላው ቀርቶ የመከላከያ ሚኒስትር ዋና መስሪያ ቤት ሲወረረ አንድ ቀይ ወፍ በመስኮት ገብቶ ነበር።” ከቅርብ ያለውን የሰነድ ክምር በችኮላ አተረማምሶ አንድ የቀይ ወፍ ፎቶ ግራፍ አውጥቶ ከዳግማዊ ፊት ለፊት አስቀመጠለትና ቀጠለ።

“ይህ የቀይ ወፍ ፎቶ ግራፍ የተነሳው በተንቀስቃሽ ስልክ ካሜራ ስለሆነ ደብዛዛ በመሆኑ በደንብ አይለይም። አንዲት የመዝገብ ቤት ፀሐፊ ናት ወፋ ወደ ቢሮዋ እየበረረ ገብቶ ሳለ ያነሳችው። ወፋ ደስ ስላለት የተንቀሳቃሽ ስልክ የሰሌዳ ምስል አድርጋው፣ አንድ የደህንነት አባል ተመልክቶ ነው ለኔ የነገረኝ። እሷ እንደነገረችው ይኸው ወፍ ከክፍል ከፍል እየተሟሟ ነበር። መውጫ አጥቶ አልነበረም....በኋላ የልቡን ካደረሰ በኋላ እንዳዋቂ በመስኮት ውልቅ ብሎ በረረ። ይህ አይግረማችሁ። የደህንነት መስሪያ ቤቱ ቢሮዎችም በሌላ ቀይ ወፍ ተጎብኝተዋል።” ለጥቂት ደቂቃ ዳግማዊ ላይ አጉረጠረጠበት። ደግማዊ ቀልዱ ድዱ ላይ ደርቆ አፋን ከፍቶ እያዳመጠው ነበር።

“ይህ ብቻ አይደለም! ከግብፅ የደረሰን መረጃ ደግሞ አስገራሚ ነው። እነዚህ ቀያይ ወፎች የግብፅን ሰማይ በተደጋጋሚ ተራውጠውበታል። በአስዋን ግድብ ላይም ለረጅም ጊዜ ሲያንገጥሙ ታይተዋል። በግብፅ የመንግስት ተቋማትን ሲያጥለቀልቁም በተደጋጋሚ ታይተዋል። የሚመለሱት ወደ ኢትዮጵያ በመሆኑ መነሻቸው ከኢትዮጵያ እንደሆነ

ደርሰውበታል። ግን ኢትዮጵያ ውስጥ የት? ጥያቄው መሆን ያለበት ይህ ነው።”

“ይህ ብቻ አይደለም።” አለ ዝም ብሎ ሲያዳምጣቸው የቆየው የደህንነት አባል።

“ወፎቹ አላማቸው ምንድን ነው? ወይስ የኛ ጥርጣሬ ከተራ ወፍነት ስላስበለጣቸው ነው?”

“ጡጡጡጡ!” አለ ታዴዎስ ጣቱን በማርገብገብ ሀሳቡን እየተቃወመ። “ጥርጣሬያችን አይደለም ወፎቹን ከወፍነት ያስበለጣቸው። ይህ ለማንም ግልጽ ነው! ወፎቹ ተራ ወፎች አይደሉም።” ታዴዎስ አሁንም ዳግማዊ ላይ ዓይኑን ሳይነቅል ቀጠለ። “ለሀገሪቱ ባህልና ቱሪዝም ቢሮ የቀዩን ወፍ ምስል ልክን በተሰጠን ምላሽ፣ አፍሪካ ውስጥ ከሚገኙ ብርቅና ድንቅ አእምሮ ገርገር ውስጥ የእነዚህ ወፎች አይነት የለም። እያይዘው በላኩልን በመላው ዓለም የሚገኙትን ወፎች ምስል በያዘ ካርታ ውስጥም አልተገኙም።...ግልፅ ካልሆነ እቀጥላለሁ።...” ታዴዎስ ወደ ኋላው ለጠጥ ብሎ የምፀት ላቅ ከላቅ በኋላ የማገውን የሲጋራ ጢስ ወደ ጣራው በረጅሙ ለቀቀው።

“...ልቀጥል...እነዚህ ወፎች አንዳችም ፍሬ ሲበሉ፣ አንዳችም ነገር ሲጥሉ አልታዩም። የመንግስት የፖለቲካ፣ የፋይናንስ እንዲሁም የደህንነት እና የፀጥታ ተቋማት ብቻ ጥሩ ትኩረቶቻቸው ናቸው። ልብ በሉ አንዳችም የዛፍ ፍሬ ከማይልግሉ ከነዚህ የመንግሥት ተቋማት፣ ቀያዮቹ ወፎች የሚቃርሟቸው አንድ ወይም አንድ ሺህ አንድ ፍሬ ነገሮች አሉ ማለት ነው።”

ታዴዎስ ሁልጊዜም ሲቸኩል እንደሚያደርገው የቆልማማ አፍንጫውን ጫፍ እየፈገፈገ ወደ ቤተ መንግስቱ የሚያመሩ መንገዶች በሙሉ ለትራፊክ ዝግ እንዲሆኑ ደውሎ አስታወቀ። ከስልኩ የወዲያኛው ጫፍ የሚያናገረው ሰው ግራ በመጋባቱ ታዴዎስ ትዕዛዙን ደግሞ አስተላለፈ።

“...የማያዳምን ትዕዛዝ! ከዚህ ደቂቃ አንስቶ ወደ ቤተ መንግሥቱ የሚያመሩ መንገዶች ሁሉ ለትራፊክ ዝግ ይሁኑ። አራል እና አይፋዎች

መንገዶቹን የመዝጋት ሥራቸውን አሁኑን እንዲጀምሩ ይደረግ። ማንም ሰው! እደግመዋለሁ! ማንም ሰው ...” ረሳ ታዲያስ ትዕዛዙን ጠበቅ ለማድረግ የድምፁን ቅላፄ ሶስት ጊዜ ቀያይሮ። “...ማንም ሰው በዚህ ሊያልፍ ከተገኘ ተይዞ እንዲቀርብልኝ! ጨርሻለሁ!!”

“ይቅርታ ጌታዬ...” አለ ከወዲያኛው የስልኩ ጫፍ ያለው ሰውዬ።
“...የመንግሥት ባለሥልጣናትንም ይጨምራል?...”

“ወንድሜ! እኔንም በዚያ ሳልፍ ካገኘኸኝ አትማረኝ...” ታዲያስ የቀይዩን ስልክ አጀታ ጠርቅሞ ከዘጋው በኋላ መልሶ አነሳውና ሌላ ቁጥሮችን ተጫኑ። አንድ አነስተኛ ሄሊኮፕተር እንዲዘጋጅለት ካዘዘ በኋላ መልሶ ዘጋው።

“እንከተላቸዋለን! የሚገቡበትን ቀዳዳ ሳናይ አንመለስም!”

“ምን ማለትህ ነው ታዲ...ወፍ በሄሊኮፕተር ስንከተል ልናድር...የወፎች ፍጥነት በሰዓት ምን ይህል እንደሆነ መረጃው አለ? የሄሊኮፕተርና የነሱ ፍጥነት ተመጣጣኝ ነው?...አያበድክ መሆን አለበት...”

ታዲያስ፣ ዳግማዊ የሚናገረውን ማዳመጥ አለመፈለጉ በግልጽ እየታወቀበት ከመቀመጫው ብድግ አለ። ወዲያው ከበራ ራሱ ላይ የማትለየውን ቡናማ ባርኔጣውን እያስተካከለ ከቢሮው ሲወጣ ሁለቱም ደህንነቶች እንደ ጅራት ከኋላው ተከተሉት። ከውጭ ወጨፏማ ዝናብ እየወረደ ነው። ሶስቱም ወደ ዝናቡ ነጠብጣቦች ተቀላቀሉ።

* * *

“...በመጨረሻም...” አሉ ፕሮፌሰር በርናባስ ረገሮችን ዲስኩር ሲያሰሙ ቆይተው። አዳራሹን የሞሉት ሁሉ አፋቸውን ከፍተው በማዳመጥ ላይ ናቸው። “...ክቡራንና ክቡራት በመጨረሻም ይህን ብዬ ሳብቃ። ታላላቅ ነገሮችን ስንሞክር ታናናሽ ነገሮችን ብንሳሳት እንደ ስህተት ሊቆጠር አይገባም። ከብዙ ጥቃቅን ስህተቶችና ከብዙ ውስብስብ ድካሞች በኋላ እነሆ እነዚህ እንክብሎች ተመርተዋል። እነዚህ እንክብሎች ከምን ከምን ተቀመሙ? እነዚህ ክሊኖች የተቀመሙት ከንጥረ ነገሮች ብቻ አይደለም፤ ከብዙ ጥቃቅን ስህተቶች ከተገኘ አያሌ ትምህርት ነው። ከቀመራቸውም ጋር በመደመር ምልክት መቀመጥ ያለበት ነገር አለማቅማማት ሲደመር

አለመሰልጠን ሲደመር የመጨረሻውን እያሰቡ መስራት የሚለው መሆን አለበት። ...ይህ ስኬት በዚህ ምስጢራዊ ተራራ ውስጥ ያለውን ሰዎች ስኬት ቢቸ አይደለም። ይህ ድል ከብዙ ምዕተ አመታት በፊት የእውቀት ጠብታቸውን በታላቁ መጽሀፍ ገፅ ላይ ያነጠቡ አባቶቻችን ድል ብቻም አይደለም። ይህ ድል የዚህ ትውልድ ድል ጭምር ነው። ከሞኝ ደጃፍ ፕራር ይቆረጣል’ እንዲሉ አበው፤ ይህ ትውልድ ከግሩ ሥራ ወርቅ ሲዛቅ፤ ከታዛው አልማዝ ሲታፈስ እውነት ሳይመስለው ቆይቷል። የኛን እውነት ሙጃ ሲወጠው፤ የኛን እውቀት ዳዋ ሲያጠልቀው...በርግጥ ብዙዎቻችን ሁሉም ነገር እንቶ ፈንቶ ሲመስለን ቆይቷል። እነዚህ ክሊኖች የቅርቡን ሲንቅ ለኖረው ትውልድ ከግሩ ሥር ሀቅን እንዲፈልግ የሚጥሩ ደወሎች ናቸው። ቅርቡን ናቂ ሩቁን ናፋቂ በሆነው አስተሳሰባችን ላይ የሚያቃጭሉ የንቃት ቃጭሎች እነሆ እነዚህ እንክብሎች ናቸው።

“ከግዙፉ መጽሀፍ ባንዱ ገጽ ላይ የሰፈሩት ጥቂት ቃላት...አዎ...የነዚህ እንክብሎች ቅመሞች መሆናቸውን አረጋግጣችኋል።...አዎ በእርግጥ እስከ አሁን የሰውን ልጅ አእምሮ ለማጎልመስ የተቀመሙ ክሊኖች ነበሩ። አንዳቸውም ተገቢውን ውጤት ሊያስገኙ አልቻሉም። እነዚህ እንክብሎች ግን የሰውን ልጅ ሚዛን ማዕምር (አይ ኪው) ሰባ በመቶ የሚያስመነጥቁ ናቸው።...” ፕሮፌሰር በርናባስ ለምረቃ ከቀረቡት ጥቂት አረንጓዴ እንክብሎች ዘግነው ወደ ዓህሉ ሲጣንጠበጥባቸው ብዙ ጭብጨባ አጀባቸው። አራንጓዴዎቹ እንክብሎች ላይ ዣንገር የሚል ዕሁፍ ተቀርጾባቸዋል። በዚህ መሀል አንድ ሰው ከአዳራሹ መሀል ተነስቶ እየሮጠ ሲወጣ የሁሉም ዓይን በድንጋጤ ተከተለው።

ልዩ ልዩ የረቂቅ ቴክኖሎጂ ክፍሎች ለግራና ከቀኝ ያሉበትን ረዥም ኮሪደር በሩጫ አዳርጦ ጫፍ ላይ ያለውን ባለቀይ መዝጊያ ክፍል በርግዶት ገባ። በዚህ በከፍተኛ ምስጢር በሚጠበቅ ተራራ ውስጥ ካሉ ክፍሎች ውስጥ በከፍተኛ መገናኛ እውታር የተጠላለፈው ክፍል ይህ

ሳይሆን አይቀርም። በክፍሉ ውስጥ አንድ ወንድና አንዲት ሴት ዓይኖቻቸውን በግድግዳው ዙሪያ ተገጥጦት ባሉት ብዙ አስከሪኖች ላይ እያቅበዘቡ፤ ጣቶቻቸው በየኮምፒውተር የሰሌዳ ቁልፎች ላይ እያተራመቡ ጀርባ ተሰጣጥተው በመቀመጥ፤ በጥልቅ ትኩረት ሥራቸው ላይ ተጠምደዋል።

በአከራገጥ ላይ ከተለያዩ ቦታዎች የሚመጡ የተለያዩ ምስሎችና ዝብርቅርቅ ድምፆች ይለማሉ።

ሁለቱ ባለሙያዎች ከጀርአቸው በተገጠሙት ባለ ድምፅ መቀበያና ማስተላለፊያ የመገናኛ አውታሮች ያጉተመትማሉ፤ መልእክት ይቀበላሉ፤ መልእክት ያስተላልፋሉ፤ ያዝናሉ፤ ይደሰታሉ፤ ይደነግጣሉ፤ ይረጋጋሉ፤ ይስቃሉ፤ ዝም ይላሉ። በዓለም ላይ በዘመናት የሚፈራረቁ ስንክሳሮች ላይቀሩ እነሱ ላይ በየደቂቃው ይመላለሳሉ። ምስሎቹ የሀገሪቱን የተለያዩ መረጃዎች ስክሪኑ ላይ ይደቅናሉ። የሚንጫጩት ድምፆች እንደየ አስፈላጊነታቸው ለመረጃው ትንተና ክፍል ወዲያው ይተላለፋሉ።

ስክሪኑ ላይ ቁልቁል የሚታየ ሽንተረሮች፤ ጥቅጥቅ ያሉ ደኖች፤ ሚራዦችው ብዥ ብዥ የሚሉ በረሃዎች፤ የሚገማሽሩ ወንዞች፤ የሚፍለቀሉ ምንጮች፤ የተንጣለሉ ሓይቆች እየመጡ ይሄዳሉ። የማይታይ ምንም ቦታ፤ ስክሪኑ ላይ የማይጋለጥ ጓዳ ጎድጓዳ የለም።

ሲያስፈልግ ደግሞ የተመረጡ ቦታዎች ብቻ በስክሪኑ ላይ ለብዙ ደቂቃዎች ሲታዩ፤ ሲመረመሩ ይቆያሉ። ከፍተኛ የፀጥታ ቢሮዎች፤ ግዙፍ የኢኮኖሚና የምርት ተቋማት፤ የተመረጡ ምስጢራዊ ስብሰባዎች፤ በሀገሪቱ ውስጥ ቁልፍ ቁልፍ ቦታ ላይ ያሉ ሰዎች ገበያዎች ላይቀር ከዚህ ስክሪን ላይ ይመጣሉ፤ ያልፋሉ፤ ይተላለፋሉ።

ይህ ክፍል የምስልና ድምፅ ግብዓት ክፍል ሲሆን፤ ከሌሎች ክፍሎች ጋር፤ በተለይም ከወፍ ሥምሪት ክፍሉ ጋር በየሰከንዱ ያለ ማቋረጥ እንዲገናኝ ሆኖ የተደራጀ ነው።

ለውዬው ክፍሉን በርግዶ እንደገባ ወደ ሴቲቷ እስክሪን አፈጠጠ።

ሴቲቷ ትንፋሿ ቁርጥ ቁርጥ እያለ ለጥገና ክፍሉ “ቀይ ወፍ 98 ግንኙነት አቋርጣለች!” ስትል ደጋግማ መልእክት አስተላለፈች። “ቀይ ወፍ 43 እንድትከተላት ይሁን...” በማለትም ለወፍ ስምሪት ክፍል ሌላ መልእክት አስተላለፈች።

ከደቂቃዎች በኋላ በስክሪኑ ላይ አዲስ አበባ ውስጥ በፓርላማውና በቤተ መንግስቱ መካከል በሚያልፈው ጎዳና ላይ ወድቃ ታየች ቀይ ወፍ 98።

ለውዬው ተንቀሳቃሽ ስልኩን መዝዞ ጥቂት ቁጥሮችን ተጫነ-ዓይኖቹን ስክሪኑ ላይ ሳይነቅል።

አዘዘ

መንፈቀ ሌሊት ተቃርቧል። በአዘዘ ጎዳናዎች ላይ ዝር የሚል ሰው የለም። ከጎዳናው ፈንጠር ብሎ የተኛው ሽማግሌ የኔ ቢጤ፤ ከጥጉ እያላዘነ ያስቸገረውን ውሻ በደባል ድንጋይ ጀርባውን ደልቆ ካባረረው በኋላ እየተራገመ መልሶ ቡትቶው ውስጥ ተሰገለገለ። ከባድ ጭነት የጫኑ መኪናዎች እያቃሰቱ ሲያልፉ፤ አሮጌ ውሻዎች ሲያላዝኑ፤ የድማዛ ወንዝ እንቁራሪቶች ሲያንቋርሩ ከመስማታቸው በቀር ሌላ የሚለማ ድምፅ የለም። አንድ 95 ሞዴል ጥልቅ አረንጓዴ ኮብራ መኪና አሮጌውን የድማዛን ድልድይ እንቀጥቅጦት ሲያልፍ ገፍትሮ የሚጥል የሚመስል ድምፅ በመስማቱ መንገዱ ዳር ወደሰማይ አፋን ከፍቶ ይማለል የነበረው እድሜ ጠገብ ውሻ ማላዘኑን አቁሞ ተፈተለከ።

አረንጓዴው ኮብራ፤ በአምስተኛ መካናይዝድ ክፍለ ጦር መምሪያ ፊት ለፊት አልፎ ወደ ቴዎድሮስ አውሮፕላን ማረፊያ የሚወስደውን መንገድ ተወና፤ በዋናው ሀገር አቋራጭ አውራ ጎዳና ላይ መወንጨፉን ቀጠለ።

ኮ/ል አሊጋዝ ቂርስ ዓይኖቻቸውን ፀጥ ባለው ጎዳና ላይ ወርውረው ከሁለት ሳምንት በፊት፤ ምዕራብ ሐረርጌ ውስጥ በህቡዕ የተደረገውን ስብሰባ አንድ ባንድ ያስታውሱት ዝመር። አረንጓዴውን ኮብራ እንደ ሚሳዩል የሚያስወነጭፈው ሰውዬ ከሀሳባቸው ላለማናጠብ በሚመስል ሁኔታ በፀጥታ ተውጧል።

በስብሰባው ላይ የነበረው የሀሳብ ፍትጊያ በህሊናቸው እየተሰነቀረ ስላስቸገራቸው ዛሬ ጠዋት አዲስ አበባ ውስጥ በሚገኝ አንድ ግለሰብ ቤት ውስጥ በሚጀመረው ስብሰባ ላይ ለሚያደርጉት የሰላ ንግግር ሀሳብ ማጠራቀም አቃቃቸው።

“...አንድ ጥይት ሳይጮህ...”

“...ይህም ሊሆን አይችልም...”

“...አዎ! አንድ ጥይት ሳይጮህ ጦርነቱን ማጠናቀቅ ይቻላል!”

“...እንዲህ ዓይነቱን የልጆች ጨዋታ መጫወት አልፈልግም። ጭቃ ማብካት፣ አፈር መፍጨት፣ እምቧይ ከቦ ማፈራረስ...ይህ ሁሉ በልጅነቱ ወጥቶልኛል።”

“ምንም ድምፅ ሳይሰማ፣ ምንም ኮሽታ ሳይኖር፣ መጀመሪያ ስራችንን ማጠናቀቅ አለብን። ነፋሱ በፀጥታ መንፈሱን ይቀጥል፤ ውሃው ዝም ብሎ የዛፎችን ሥራ ያረስርሰ፤...”

“በፀጥታ የሚነፍስ ነፋስ፣ ሳይንጮሎል የሚፈስ ምንጭ፣ ከአለት ከቋጥኝ ተላትሞ አረፋ የማይደፍቅ ሽረት፣ ሳያቃስት የሚከፈት በር...የሰብሰብ ይመስለኛል።...ልታስበሉን ካልሆነ በቀር...”

“አውሎ ነፋሱ ሲጥመለመል፣ ግፋፎች ሰማይ አገጭ ድረስ ሲጎኑ...የረገጥነው ካይናችን የናቅነው ከጀሮአችን ገባ ማለት ነው። ግፋፎ ከላይ እኛ ከሥር! ያምን አቧራ ማስነሳት ነው? በአውሎ ነፋሱ የብዙ ቤቶች ጣራ ሲገለብ፣ ከጣራ የወደቁ ድንጋዮች ከኛ አናት ላይ ማረፋቸውን ለምን እንዘነጋዋለን? ራሳችን ባስነሳነው አውሎ ነፋስ የተመነጠዙ የዛፍ ቅርንጫፎች ለኛ ዱላነት መመልመላቸው የት ይቀራል?!...አውሎ ነፋሱ እኛን ራሳችን ከመጠራረጉ በፊት...”

“...በበሰለ መንገድ ሁሉም ነገር ተጠናቋል። አይደለም እንዴ? በደህንነት መስሪያ ቤቱ ሰርጎ ገብ አባላቶቻችን ቁልፍ ቁልፍ ቦታዎችን በመያዝ ላይ ናቸው፤ ጦር ኃይሉን የምታውቁት ነው፤ ዓየር ኃይሉን ሰርስረን ሰረሰሩ ውስጥ ገብተናል። ምንድን ነው እየተጠበቀ ያለው?! በጊዜ ብዛት ጥቃቅን ሽንቁሮች እንዳያሰጥሙን...”

“...ይቅርታ ኮሎኔል...የበረሃ ጠባይ ሆኖብን ጠላታችን እየጮሽ ካልሞተ የሞተ የማይመስለን ካልሆነ በቀር፣ መወለድ በምጥና በጨኸት ካልታጀበ

መወለድ ካልመለሰን በቀር፣ ሁሉም ነገር ያለአንዳች ኮሽታ መጠናቀቅ ይችላል። መስራት ያለብን ልክ እንደ ግንደ ከርከር ነው። ግንደ ከርከር ለይታይም። ነገር ግን ግዙፍ ዛፍ ገንድሶ ይጥላል። ግንዱ ተከርክሮ ሲያልቅ፣ ዛፍ በራሱ ጊዜ ይወድቃል። ልብ ሹ ዛፉ እንጂ አቃስቶ የሚወድቅ ግንደ ከርከሩ ሲዝግዝው ግን አንዳች ኮሽታ አይሰማም።”

“እኔ ግን...በፀጥታ የሚከናወን ነገር፣ በፀጥታ የመፍረስ እድሉም በዛውልክ እንደሆነ ይሰማኛል።”

“የትንቅንቅ መጨረሻው ሌላ ሊሆን አይችልም፤ ያው ትንቅንቅ ነው። ይህንስ ልብ ብለንዋል?...”

“አስፈላጊው ሥራ ሁሉ የተሠራ ይመስለኛል። ...የረቀቀ ቴክኖሎጂ፣...የመረጃ ዓይኖች...የረቀቁ ዓይኖች፣...ወፎች ብቻ እንኳ...ይህ ሁሉ ኃይል ምን ይሰራል ታዲያ? ኃይል እያለ ኃይልን አለመጠቀም...”

“...ኃይል እያለ ኃይልን አለመጠቀም የበለጠ ኃይልነት ነው። ኃይል ኃይል ሊሆን የሚችለው፣ በተገቢው ጊዜ በተገቢው ቦታ ስንጠቀመው ብቻ።...ያልጨረሰናቸው ብዙ ጥቃቅን ነገሮች አሉ። ከሁለት ወራት በፊት ለምሳሌ ግብፅ ካይሮ ውስጥ ቀይ ወፍ 56 የደረሰበት ጠፍቷል።...ለፍለጋ ከተራራው የተላኩት ሁለት አባላት እዛው ቀልጠው ቀርተዋል፤ እነሱን ፍለጋ የተላከው አባልም እስከ አሁን አልተመለሰም። ...እነዚህ ጥቃቅን ስህተቶችሉ? ብዙ ትላልቅ ነገሮች የሚያበላሽቸው ጥቃቅን ነገሮች ናቸው። በትልቅ ሻሽ ኩታ ላይ ያረፈች ጤና የምታህል ትንን ከኩታው ንጣት ልቃ ኩታውን ታጎድፋለች። ብዙ ትላልቅ ነገሮችን የሚበላሹት በጥቃቅን ነገሮች ጉድለት ነው። ከትልቅ ካብ የሾለክ አንድ ድንጋይ ለካቡ መፈራረስ ምክንያት ለመሆን በቂ ነው። ታናናሽ ነገሮችን መናቅ የለብንም። ምክንያቱም ታላላቅ ነገሮች ሁሉ የታናናሽ ነገሮች ጥርቅሞች ናቸው። እኛ ራሱ ባይን ከማይታዩ ህዋሳት የተገነባን ካቦች ነን። በአንዲት ህዋስ ብልሽት እንናዳለን። ህዋሷም በተራዋ የተሠራችው ከሷ ከሚያንሱ ነገሮች ነው። እደግመዋለሁ!..ታናናሽ ነገሮችን መናቅ የለብንም።...”

የመጨረሻው ጭብጨባ ኮ/ል አሊጋዝን ከሀሳባቸው አባነናቸው። አረንጓዴው ኮብራ እየተወነጨፈ ነው። መኪናዋን የሚነዳት ማርዬ ዋቆ ማርዬ ፋጩቱን ይለቀዋል።

ኮ/ል አሊጋዝ ቂርስ የሚወዱት ሙዚቃ ነበረ በፋጩቱ የሚያሽሞነው ነው። ኮ/ል አሊጋዝ የተወለዱት ከአድዋ ተራሮች ግርጌ በምትገኝ ደርጎ ከምታህል መንደር ውስጥ ቢሆንም በልጅነታቸው ከቤተሰቦቻቸው ጋር ሄደው ባሌ ውስጥ በማደጋቸው ያሁኑ ሁለንታቸው ሁሉ የተያያዘው ከዚህ ጋር ነው። የጦር ኃይሉን በወጣትነታቸው ከተቀላቀሉ በኋላ

ካዳመሟቸው ልብን እንደጦር ሀሊናን እንደ ፍለባ ከሚቀስፉ እንጉርጉሮች ውስጥ የአብተው ከበደ “ሀደኮ” የሚሰኘው የአሮምኛ ሙዚቃ አንዱ ነው። ይህን ሙዚቃ ሲሰሙ ነፍሳቸው ጥልጥል፣ ሀሳባቸው ብጥል፣ አንጀታቸው ልውስ፣ እንባቸው ከልስ ማለቱ አይቀሬ ነው። አሁን ባለው የመከላከያ ኃይል ውስጥ ቁልፍ ቦታ ላይ ሆነው እንኳ ሲሰሙት ይህን ስሜታቸው ይሳበቅባቸዋል። ይህን ስሜታቸውን ደጋግሞ የተረዳው ማርዬ ዋቆ ማርዬ ፋጨቱን አቁሞ በድምፁ “ሀደኮ”ን እያሸምነምን መሪውን በአዲስ ዘመን አቀባቸው ላይ ያጠማገዝ ገባ።

“ፌጊኛን ነ ደዋ መሌ
ሲያዱ ሂንዲፍኔ ሀደኮ
ማሊን ጎዳ ገሩ
ፌጊኛቲ ሃሃማቱ ነጋን ታይ።
...ርቀት ቢከልለኝም
(እናቱ) አንቺን አይጋርደኝም
ከለለኝ ያንቺን እይታ
ለርቀት ይብላኝለታ!”

ኮል አሊጋዝ አብረው ያንጎራጉሩ ዝመር። ይህ እንጉርጉሮ ለርሳቸው ነጠላ ትርጉም የለውም። ‘ለርቀት ይብላኝለት’ ሲሉ በፅንፈ ዓለሙ ውስጥ ያለውን፣ የሚሰፈርና የሚከነዳ ርቀት ብቻ ማለታቸው አይደለም። ዲካው የማይለካው በልቦች መካከል ያለው ርቀት፣ በተቃቀፉ ሰዎች ጠባብቅ መሀል፣ በተጨባጩ መዳፎች መሀል ያለው ከአድማስ የሚርቅ ርቀት፣ በሚታይና በማይታይ መሀል ያለ ሀሳባዊ ጥልቀት፣ ምጥቀትና ርቀት ሁሉ እንጂ። ለርሳቸው ያለው ትርጉም ይህ ብቻ አይደለም። ርቀት ያራቃቸው ከእናት ሀገራቸው እንደሆነም ያሳለሰላሉ። በእናት ሀገራቸውና በእርሳቸው መሀል ከቅርብ ርቆ የተጋረደው መጋረጃ እንደሆነም ጭምር።

“...ኢጂ ኬ ሲላ ዲዴ
በይቻፍ ኮራ ላቲ
....ዓይንሽ ግን እምቢ ብሏል
ለለቅሶ መንገድ መልምሏል።...”

በዚሁ ቅፅበት የማርዬ ዋቆ ማርዬ ልዩ ተንቀሳቃሽ ስልክ ጥሪ አለማ። እንጉርጉሮውን አቋርጦ አነሳው። ከወዲያ ጥቂት እንደለማ የግንባሩ ቆዳ እንደ ማታ ጎለል ተሸበሸበ። ዓይኖቹ ተንቦገቦገ። ከንፈሩ ተንቀጠቀጠ። ስልኩን ዘግቶ አፋን እንደከፈተ ወደ ኮል አሊጋዝ ዞረ።

“ምን ችግር ተፈጠረ!” ኮል እስከ ጥጉ ተጠግተው ጠየቁት።

“...ቀይ ወፍ 98 አዲስ አበባ ውስጥ ወድቋል። አንጎታ ወፋን እንድታነሳ ትፅዛዝ አስተላልፍ ነው ሚለኝ። ነገ አዲስ አበባ ውስጥ የሚደረገው ስብሰባም በፀጥታ ችግር ምክንያት መዛወሩን እንዲያሳውቁ ለርስዎ እንድነግር አክሱ ነግሮኛል።...”

ክልሌቱ

ጎንደር፣ ፲፮፻፹፯ ዓ.ም

ጎንደር እንደፈካ አበባ በምትሰቅበት በዚህ ዘመን አንድ አስደንጋጭ ወሬ መላ ከተማውን አሸበረው። ከአንዲት አነስተኛ ቁልቢጥ ከምታህል መንደር የመነጨው ወሬ በድብቅ እንዲያገባ ንጉሡ ጥረት ቢያደርጉም የወሬው ምንጭ ግን ሹረት ሆኖ ሀገሩን ሁሉ አደረሰው። ንጉሡ አቤቶ ኢያሱ ነጋሪት አስጎስመው አዋጅ ቢያስነግሩም የሀዘቡ ፍርሃት ሊሰክን አልቻለም።

አዋጅ ነጋሪው እንጥሉ እስኪወርድ ድረስ ይለፈልፍ ገመር። “...አዋጅ! አዋጅ! የሰማህ ላልሰማው አሰማ! ከዣንተክል ዋርካ ፊት ለፊት፣ ከአደባባይ ኢየሱስ በስተመስሪ፣ ከቤተመንግሥት በስተ ባሕር ያለው፣ ቅጠሉ እንደአርበኛ የሆነ፣ ግንዱ ጥቁር፣ በጋ ከክረምት ደርቆ የማያውቅ ዛፍ ይገኛል። ከዚህ ዛፍ ስር ያረፈ ሁሉ አልተነሳም። ጥላው ያረፈበት ሰውና እንስሳ ህይወቱ አልተገኘም። በዚህ የዛፍ ጥላ ተነክቶ የሞተ ብዙ ነውና ከዛፍ ጥላ ማንም ሰው እንዳያርፍ ሲሉ ዣንሆይ ተናግረዋል። ጌላ አልሰማንም እንዳትሉ። በግና ፍየል፣ አህያና ከብት ያላቸሁ ሁሉ እንሰራቸውን ወደ ዛፍ ጥላ እንዳይሄዱ አግዱ። ደርቻችሁንም ቢሆን ጠብቁ።”

ይህን ቀሳፊ ዛፍ ለማየት መላ ጎንደሪ ነቅሎ ወጣ። ለገበያ የመጣው ሁሉ የዛፍን አስፈሪ ወሬ ይዞ ስለሄደ ከምፅዋ እስከ አክሱም፣ ከቋራ እስከ ጎዣም ዛፍን ለማየት የመጡ ነበሩ። ብዙም ለወሬ ጆሮ አይሰጡም የሚባሉት ደገኞች እንኳ ፈረሳቸውን ኮልኩለው መጥተዋል። ዛፉ ነፋስ የሚባሉት ደገኞች እንኳ ፈረሳቸውን ኮልኩለው መጥተዋል። ዛፉ ነፋስ እንኳ የማያንቀሳቅሰው ይመስል በፀጥታ ችምችም ያለ ጥልቅ አረንጋጅ ቅጠሉን እንደ አርበኛ አበጥሮ ቆሟል። በዙሪያው የወዳደቁ የእንስሳትና የአዕዋፍ አስከሬኖች ይታያሉ።

“ይህ የክፉዉ ዘመን መጀመር ምልክት ነው” ይላል አንዱ።

“ታላቁ ፋሲል ረገሙን ይሆን? አቤቶሁን የሐንሰን አስቀይመን ነበር? አቤቶ ኢያሱስ ቢሆኑ ቂም ይዘውበን ይሆን” ይላል ሌላኛው።

በዚህ ሰሞን፣ ሀዘቡ ዛፉ እንዲቆረጥለት አጥብቆ ስለጠየቀ ታላቁ ኢያሱ ከአያታቸው ከፋሲል ቤተ መንግሥት ወጥተው ከዣንተክል ዋርካ ስር ለጉባኤ ተቀመጡ። ስለ ዛፉ መቆረጥ ሀዘቡና ሊቃውንቱ እንዲመክሩበት አደረጉ።

በዚህ ጉባኤ ላይ ታላቁን ባለቅኔ፣ ክፍለ የሐንሰን ተከትለው አንድ ሽማግሌ ከወደ ደብረ ብርሃን ስላሴ መጡ። ባህታዊ ይመስል ፀጉራቸውን ያስረዘሙ ናቸው። ከመናገራቸው በፊት ስለ ዛፉ የሚሰጠውን ፍርድ ይሰሙ ገመር። ባለቅኔዉ ክፍለ የሐንሰ ግን በንጉሡ ፊት ለዛፉ ቅኔ መወድስ ለመዝረፍ አስቦ መልሶ ተወው።

“ዣንሆይ !” አሉ አንድ ሌላ ሽማግሌ ከሀዘቡ መሀል ከታቸውን እያጣፉ። “ይህ ዛፍ በጥላው ቢገለን እኛ ከጥላው አርቀን አለመሞት እንችላለን። የዛፍ ጥላ ጠዋትና ማታ በፀሐይ አንፃር ስለሚረዝም መርዘም እስከሚችልበት ያለው መሬት ተለክቶ ታጥሮ መቀመጥ ይችል ይሆናል። ነገር ግን ዣንሆይ! ይህ ዛፍ እዚህ ቆሞ አይቀርም። ፍሬ አፍርቶ ፍሬውም በነፋስ ወይም በወፎች ከተበተነ አገር ያዳርሳል። በዚህ ምክኛት ራሱን ባገራችን አራብቶ ይጨርሰናል። በአለም የሚገኝን ሀዘብና እንስሳን ሁሉ ሊፈጅ፣ ምድርንም ባዶዋን ሊያስቀር ይችላል። ስለዚህ ጃንሆይ ‘ሳይቃጠል በቅጠል’ እንዲሉ ዛፉ ፍሬ ሳያፈራ ይቆረጥ ባይ ነኝ። እጅ ነስተው ተቀመጡ።

አንድ ሌላ ጎበጥ ያለ ጎልማሳ ሰው ከሚያጉረመርመው ሀዘብ መሀል ድምፁን ዘለግ አርጎ ሀዘቡን ፀጥ አሰኘው።

“እየውልዎት ዣንሆይ... በዚህ ምድር ላይ ካሉ ታላላቅ ዋርካዎችና ጥዶች በላይ! ከአርዘ ሊባኖስ፣ ከዝግባዎች፣ እንዴው ረዥም ከሚሉት ዛፍ በላይ እንደዚህ ዛፍ ሰይጣናትና እጋንንት የሰፈሩበት ዛፍ የለም።” ድምፁ እየቀጠነ ጉሮሮው የእንባ ሳግ እያነቀው መጣ። “ባለፈው ሳምንት ቀዝባ ልጀን፣ አበባ የመሰለ ልጀን ቀብሬአለሁ። ይኸውም በዚህ ዛፍ ጥላ ስር ሳያውቅ በማረፉ ነው። አስር እርምጃ ሳይራመድ ልንቁስቁስ ብሎ ወደቀ። እኔ ድፍት ልበልለት! ልጀ ወዳጄ! ልጀ!...እና ዣንሆይ ይህ ዛፍ ካልተቆረጠ ማን በጤና ይኖራል?!”

ሊቁ ክፍለ የሐንሰን ተከትለው የመጡት ሽማግሌ ወደ ንጉሡ ተራምደው እጅ ነሱና ወደ ሀዘቡ ዞሩ።

ሲያልፉ ያለመነሳቱን ያዩት ኢያሱ በወርቅ ከዘራቸው ሲጎሽሙት የዘረፈውን ቅኔ ባላገሩ ሳይቀር በቃሉ አጥንቶታል።

በእስጢፋኖስ አዕባን እመ የሀልቁ፤

ዘበጠኒ ኢያሱ በወርቁ።

ቀጥታ ትርጉሙ

በእስጢፋኖስ ላይ ድንጋዮች ቢያልቁ

ደበደበኝ ኢያሱ በወርቁ።

ማለት ቢሆንም ለቅኔ አዋቂ ወርቅና ድንጋይ ተምሳሌታቸው የስድብ በመሆኑ ንጉሱ ሳይቀየሙት አልቀሩም። ድንጋይ የድንቁርና ወርቅም ቢሆን የደረቅ ሐቅ ተምሳሌት ተደርጎ ስለሚወሰድ። ደረቅ ሐቅ ሊቅ የማያለኝ በመሆኑ፤ የኢያሱን እውቀት ግልበት የሚያንፀባርቅ ቅኔ በመቀኘቱ ቂምም ሳይቋጥሩበት *አልቀሩም። ሆኖም ለክፍለ ሮሐንስ የተለዩ አክብሮት አላቸው። በተደጋጋሚ ወደ ቤተ መንግሥት ሲገባ ሲወጣ ስለሚታይ የጠበቀ ወዳጅነት እንዳላቸው በብዙዎች ዘንድ የታወቀ ነው። አሁን ከተሰበሰበው ህዝብ መሀል መርጠው የጠየቁት የአመንክዮ አቅሙን መዝነው ሊንቁትና በህዝብ ፊት ሊያዋርዱት ይሁን አይሁን አይታወቅም። ክፍለ ሮሐንስ ግን ያንን አዳፋ ልብሱን እያጣፋ ንግግሩን ቀጠለ።

“ዣንሆይ ከዚህ ከተሰበሰበው ህዝብም መሀል መርጠው ስለጠየቁኝ አምላክ ያከብርልኝ። በቀጥታ በሰዓፋ ከመናገሪ በፊት ስለ አያትም ስለ አዲሱ ፋሲል ቀጥሎም ስለ አባትም ስለ አቤቱ ሁን ሮሐንስ፤ የምለው አለኝ። አያትም ታላቁ ንጉሥ ፋሲል ታላቅነታቸውን ማንም ይመሰክራል። ነጮች እንኳ ይህን ያውቃሉ። ሽረ የፈረሳቸው የዛብል መቃብር እንኳ ይህን ይመሰክራል! ለእኔ ግን ታላቅነታቸው እናንተ ታላቅነታቸውን በምትገልጡበት መንገድ አይደለም። ለአንበሳ አይመትሩ...እንዲሉ ለእርስዎ መንገር ድፍረት ቢሆንብኝም ከቤተ መንግሥታቸው ቀጥለው የሰሩት ምንድን ነው?!...ጎንደር እንደ አበባ የፈካቸው በእውቀት ነው። በዛ የፍካት ዘመን...በአያቶችዎና በአባቶቻችን ዘመን...በአዲሱ ፋሲልደስ በኪነ ህንፃ ያሸበረቀቸው ጎንደር በስነ አእምሮም ማማ ላይ ወጥታ እንደነበር ያውቃሉ። ፀሐፊው ብራናውን ፍቆ ብዕሩን ፈቅፍቆ መጣ። እደ ጠቢቡም መደሻውን ሰብቆ ብቅ አለ። አዲሱ ፋሲል ከቤተ መንግስታቸው አጠገብ ባለሁለት ፎት ህንፃ አሰርተው ነበር። በዚህ ህንፃ ውስጥም መጸሀፍትን በማርቀቅና በመተርጎም

የተጠመዱ ብዙ ሊቃውንትን ከመላ ኢትዮጵያ ሰብስበውበት ነበር። እነዚህ ሊቃውንት ስለሚፅፉት፤ ስለሚፈላሰፉት፤ ስለሚተረጉሙት መጽሐፍ ቢያስቡ ቢከራከሩ እንጂ ስለሚበሉት ስለሚጠጡት አብሰልስለው አያውቁም! ልብስ የሚያቀርቡ፤ ምግብ የሚቀቅሉ፤ መጠጥ የሚቀዱ አርድዕት ንጉሡ ቀጥረውላቸው ነበርና። ይህ እውነት ነው፤ እርስዎም ያውቃሉ፤ የታሪክ ድርሳናትን በማገላበጥም ይገኛል። በዚህ የአበባ ወቅት በታላቁ የአባይ ወንዝ ላይ ድልድይ ተሰራ። በአንገረብ፤ በመገጭ፤ በቀህ ወንዞች ላይም ሳይቀር ድልድይ ተሰርቶ እገር ተገናኘ። ኑብያ ሁሉ ተገዛ።” ሊቁ ክፍለ ሮሐንስ ምንም ተናገረ ምን ይደመጣል። የሚለው ቢገባም ባይገባም፤ ቢሳደብም ቢያወድስም እሱን ማዳመጥ እንጂ አፍን ለመልስ ማሞጥምጥ አዳጋች እንደሆነ የታመነ ነው። በሱ ፊት ለመናገር በቂ አመክንዮ ከበቂ በላይም ጥልቅ እውቀት ስለሚያሻ ሳይሆን አይቀርም። እውቀት፤ ጥበብ፤ ቅኔ፤ አንደበት የተሰጡት ሊቅ መሆኑን ማንም አይክድም። ክፍለ ሮሐንስ አንዴ ንጉሡን አንዴ ደግሞ ህዝቡን እየተገላመጠ እያዩ ንግግሩን ቀጠለ።

“ታላቁ ፋሲል አለፉ። ለአቤቱ ሁን ሮሐንስ ዕራግ ማሰፊው የዘውዱን እክሊል ደፋላቸው። አዲሱ ንጉሥም መጽሀፍ በመመልከት፤ ከሊቃውንቱ ጋር በመከራከር ጊዜያቸውን ያሳልፉት ነበር። ግብርና ቀረጥም ሳይቀበሉ ሰሌን ሰርተው እየሸጡ ሀገር መሩ። ዘመኑ ዘመነ አእምሮ በመሆኑ ከሊቃውንቱ ባገኙት የፍልስፍና ተጽዕኖ ምክንያት መላጣ /ገጣጣ/ እህያ እንኳን እንዳይጫን አዋጅ አስነግረው ነበር። የአባቶቻችን ዘመን ይህን ይህን ያህል አበባ ነበር። የእውቀትና የመመራመር ዘመን ነበር።” አሰብ አርጎ ቀጠለ ሊቁ ክፍለ ሮሐንስ።

“አያትም ለሶስት ዓመት ያህል ማንም ነጭ ወደ ጦቢያ እንዳይገባ ያደረጉበትን ምስጢር ሳያውቁት አልቀሩም። አሁን እንደ አባብ ካብ ለካብ እየተሸሉኩኩ የሚገቡ ነጮች ስለዚህ ዛፍ የሚሰብኩትን ሰምቻለሁ። ቅድም አንድ ሰው ሲናገር የሰማሁት አለ፤ በዚህ ዛፋ ላይ አጋንንት ሰፍረውበታል ብሏል። ይህን ስብከት ያስተማሩት እነማን እንደሆኑ አውቃለሁ፤ ሶስት ነጮች ናቸው። የዚህን ዛፍ ምስጢር ለማወቅ ብዙ ለፍተዋል። ከእኔ ጉባኤ ቅኔ ሊማሩ ሁላ መጥተው አባርፈዋቸዋለሁ። ይህ ህዝብም እስከመቼ እንደ በግ እንደሚነዳ አላውቅም። መቼም መጽሀፍና መስቀል የያዘ ሁሉ ሊቅ ይመስለዋል። ዛፋ እንዲቆረጥ ስብከት የነዙት ሶስቱ ነጮች ናቸው። በእጃቸው በጽንጽቸው

የፃፉትን መጽሀፍ ይዘውት ሲዞሩ ሊቅ ይመስላሉ። ታሁን ቀድሞ ያለውን ታሪካችንን ስንመረምር የምናገኘው ይህንኑ ነው። በእኔ ገላውዴዎስ ዘመን የመጣው ቤርሙዴዝ የተባለ ነጭ አገር ቢበጠብጥ ጊዜ ከፋ ሂደት እንዲታሰር ተፈርዶበት ነበር። ቤርሙዴዝ ከከፋ አምልጦ አውሮጳ ከገባ በሁዋላ ስለ እኛ ጠባይ ለመሰሎቹ ነገራቸው። በምስጢር ማህበር አቋቁመውም ገንዘብ ከሰበሰቡ በኋላ እንዲህ አሉ 'ኢትዮጵያውን መጽሀፍ የያዘን ሰው ሁሉ የሚያከብሩ፤ በጠብ ለመጣ ግን ዓይናቸው የማይጨፍኑ ናቸው። እንደዚህ ስለሆነ ከኢትዮጵያ በእውቀት የሰለጠነትን መርጠን፤ በገንዘብም ሆነ በሚፈልጉት ነገር አባብለን እናምጣቸውና የሀገራቸውን ቋንቋና ጥበብ ትምህርት ካስተማሩን በኋላ እኛ መጽሀፍና መስቀል እየያዝን እንሄዳለን። በዚህ ስራችንን እንቀጥላለን' ተባለ። ተባብለው አልቀሩም፤ መጡ። ቀድሞ በፀሐይ ቆቡ የሚታወቀው ቤርሙዴዝም መንኲሻለሁ ብሎ መስቀልና መጽሐፍ ይዞ መጣ። ባገራችን ያሉትን ሊቃውንት ሁሉ አባብሎ ይዟቸው ሄደ። የጥበብ መጽሀፍቶቻችንንም በመርከብ ወሰዳቸው። ክፍለ ሮሐንስ ይህን እየተናገረ በቁጭት በገንሡ ፊት ይንጎራደድ ገርመር።

"ይህ የምናገረው የራሴ የፈጠራ ወሬ ወይም ድርሳን አይደለም፤ እውነት ነው በአምላክ ስም እምላለሁ፤ እኔ በናንተና በታላቁ ንጉሣችን ፊት አልዋሽም፤ ካገራችን የወሰዷቸውን ሊቃውንት በቅንጦት አዘናገታቸው። በሮማ በቅዱስ አስጢፋኖስ ገዳም፤ ከቅዱስ ጴጥሮስ ካቴድራል አጠገብም በሮማ ውስጥ ለኢትዮጵያ ሊቃውንት ቤተ መዝገብና ማረፊያ አቋቁመው ነበር። በዚህም ቋንቋችንና ጥበባችንን አስጣፋላቸው። ከዚህ የወሰዷቸው ሊቃውንት እነማን እነማን እንደሆኑ ልንገራችሁ፤ ዘጠኝ ናቸው። ስምንቱ እዛው ሞተዋል። አንዱ ብቻ ይህንን ታሪክ ፅፎ ከሮማ አምልጦ ወደ ሀገራችን ተመልሷል። አሉ ከፃፈው ታሪክ ላይ ተነስቼ ነው እየነገርኳችሁ ያለሁት።" አነስተኛ ጥቅል ተርትሮ የሰዎቹን ዝርዝር ያነባላቸው ጀመር። "ሊቁ እንጦንስ ዘጣቁላ፤ መምህር ተስፋ ጽዮን፤ ማርቆስ ዘዳዋሮ፤ መቃርስ ወጊዮርጊስ ዘደብረ ሊባኖስ፤ ሃብተ ማርያም ዘበጌምድር፤ ተክሌ ዘዲማ፤ ሊቁ ያዕቆብ ናቸው። ስምንቱ እነዚህ ናቸው። የእነዚህ የስምንቱን ስም ሮማ ሂዳችሁ እዩ። ስምንት መቃብሮች ታገኛላችሁ። በመቃብራቸው ላይም ስማቸው በድንጋይ ላይ ተቀርጿል።"

ወደ ህዝቡ በቀስታ ተመለከተ። ወደ ንጉሡም ገልመጥ አለና እንዲህ አለ። "እሁን ስለዚህ ዛፍ ከናንተ መካከል የሚያውቅ የለም። እውቀታችሁ

ጥላው መግደሉን ማወቃችሁ ብቻ ነው። ማን እንደተከለው? ለምን እንደተከለው? ለማን እንደተከለው? ፍሬው የምን እንደሆነ? ለምን እንደሚገል፤ ሁሉ አታውቁም። 'ይቆረጥ' የሚሉት አፎች ብዙ ሆነው ሲከፈቱ አየሁ። ይመርመር የሚል አፍ ግን አንድ ብቻ ሰማሁ።" ብሎ ተቀመጠ።

"ታዲያ ያንተ ሃሳብ ምንድን ነው?" አዲሱ አስታውሱት።

"እኔማ ...ገናንሆይ..." ብሎ መልሶ ብድግ አለ። "ኢየሱስን ይሰቀል፤ ይሰቀል ሲሉት ከነበሩት ልሳኖች ወገን ካልሆንኩ በቀር፤ ይህን ዛፍ ይቆረጥ ብዬ ከመንጋው ጋር አልጮህም።" ትንሽ ተንጎራደደ። መልሶ የምፀት ሳቅ ስቆ ንግግሩን ቀጠለ። "ቂቂቂቂቂ...ስለዚህ ዛፍ ምንነት አሁን የሚነግረን ማጣታችን አይደንቅም። ነገ ስለኛ የሚነግረን እናጣለን። እርስዎ ግቢ ውስጥ የሚቀለቡት በጎች (ሊቃውንቱን ማለቱ ነው) ለመቼው ፋሲካ ለሽያጭ እንደሚቀርቡ አላውቅም። የመጀመሪያዎቹ ትጉሃን ሊቃውንት በአፈ ጮሎዎች ተተኩ።" ክፍለ ሮሐንስ እጅ ነስቶ ተቀመጠ።

ንጉስ ኢየሱስ በዛች የወርቅ ከዘራቸው መሬቱን ሲቆረቁሩ ቆይተው ቀና አሉ። "አዩ ጎድ!" አሉ አስቀጥለው። "አባቶቻችን ብዙ እፅዋትን ከዱር ቀምሰው ቢመገቧቸው ለመዱ። አረሞችንም አልምደው ሰብል አደረጋቸው። ማርያም ቢሆን ከዱር ሳይቀምሱት በፊት መራራ ሳይሆን አይቀርም። እነሱ ቀምሰው ለምግባችን ከሰጡን በቀር እኛ ቀምሰን የምንበላውን አላበዛንም። ይህ ዛፍ በርግጥ ጥላው ይገድላል። ለምን እንደሚገድል ሊቃውንቶቻችን እስከሚነግሩን አናውቅም። ምናልባት ይህን ዛፍ ብንቀምሰው ጣፋጭ ሊሆን ይችላል። ወይም ለብዙ ነገር የሚጠቅም ይሆናል። ቅመሱት ብዬ አላስገድዳችሁም፤ ቢያንቁት እንኳ ዛፉን የሚጠጋ አይኖርምና። ዛፉ አይቆረጥም፤ በሰፊ አጥር ይታጠራል። እንስላና ሰው ወዳጥሩ እንዳይገባ የሚጠብቅ ዘብም ይቆምለታል። ከዛሬ ገናም ይህን ዛፍ ለማጥፋት የሚቃጣ ሁሉ ሞት ይፈረድበታል። ከገናንተክል ዋርካ ቅርንጫፎች በአንዱ ላይ በገመድ ተንጠልጥሎ ታዩታላችሁ።" ህዝቡ በፍርዱ ተደናግጦ ዝም ሲል ፀጉራው ሽማግሌ ለንጉሡ እጅ ነሱ። "ንጉስ ሆይ ሺህ አመት ይንገሡ። ...ዛፉን ለመጠበቅ፤ ዘብም ሆኖ ለመቆም ግርማዊነቱ ይፍቀድልኝ።"

ለዛፉ ተፈርዶለት ጉባኤው ተበተነ። ጠባቂም ቆመለት። የጎንደር ባለቤቶችና አዝማሪዎች ግን ዛፉን የቅኔያቸውና የግጥማቸው ማዕከላዊ ጭብጥ አርገውት ከረሙ። ለብዙ ዘመናትም ቅኔ በጉባኤ ሲዘረፍበት ግጥም ሲደረደርለት ኖረ።

“የኛን ዛፎች ሁላ ስንንቅ ስንጠላ
ያገራችን ጦስኝ ስንንቅ ስንጠላ
ያገራችን ደቅማ ስንንቅ ስንጠላ
ለካስ ከጌሾ ነው የሚጠመቅ ጠላ።”

“ዛፍም ምስጢር አለው ጥንትም ሲፈጠር
አረም ምስጢር አለው ጥንትም ሲፈጠር
ለካስ ሽንብራ ነው የሚጠረጠር ”

ደሞ ሌላ ረጅም አዝማሪ ከብልኮ ሰፈር እንዲህ ሲል ገጠመ።

አባታቸው በርግጥም ወገኛ ነበሩ
ዓዲቁ የሐንስ ደግ ሰው ነበሩ
ገጣባ አህያ፤ እንዳይጫን ብለው፤ አዋጅ አስነገሩ።
አቤቶ ኢያሱም፤ ባባቱ ትልም ሄዶ
ዛፉን የቆረጠ፤ ይቆረጣል ብሎ ቢያስነግር መች አብዶ።
ተንግዴህ ጎንደራ፤ ተው አትመን ጥላ
ተው እንግዲህ ጦቢያ፤ ተው አትመን ጥላ
ገድሎ ጨረሰነ፤ ያልነው ለክለላ።

ሰለስቱ

ፈረንሳይ፥ ፲፱፻፴፱.ም

የፓሪስ ጎዳናዎች በህዝብ ተጥለቅልቀዋል። ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሰላሴ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ፤ በታላላቅ የፈረንሳይ ሹማምንት ታጅበው ፓሪስን በመጎብኘት ላይ ናቸው። የደፉት ባለግርማ ሞገስ ባለነጭ መነሳንሱ ዘውድ ቁመታቸውን ቢገዳደርም ያችን እጃቸውን እያውለበለቡ ለረገላው ላይ ግርማ ሞገስ ተጎናጽፈው ሲያልፉ፤ የፓሪስ ህዝብ ታላቁን የጥቁር ህዝብ መሪ ባይነት በብረቱ በማየቱ በጩኸቱ ምድሩን ያናውጠዋል። በታላቁ የኤፍል ማማ ሲዞሩም የመንገዱ ግራና ቀኝ በህዝብ እንደተጨናነቀ ነበር። ከዚያ ቀደም ለማንም መሪ ተደርጎ በማያውቅ ሁኔታ አያሌ መድፍ ሲተኮስ ፓሪስ ተንቀጠቀጠች። ነገሩ ያልገባቸው ፈረንሳውያን “ይህን ያህል ፈንጠዝያ ከምን የተነሳ ነው?” ሲሉ እያጉረመረሙ ነው። “ሁለተኛው የአለም ጦርነት እንደ ጊደር ሽል ከአምብርቱ እየገፋ ወደ ፓሪስ በተቃረበበት ሰዓት ይህ ፈንጠዝያ ከምን የመጣ ነው?” በተለይ ጥቁሮች እንደሰው በማይታዩበት በዚህ ዘመን፤ ለአንድ ጥቁር አፋሪካዊ መሪ ይህን ያህል ግርግርና ማሽቃበጥ የፈጠሩት የፈረንሳይ ባለስልጣናት ትችት ደርሶባቸዋል።

ፈረንሳይን እንደ ሁለተኛ ሀገራቸው የሚያይዋት ንጉሠ ነገሥት ኃይለ ሰላሴ፤ ሀገራቸውን ጥለው ቢሰደዱም እንደ ንጉሥ እንጂ እንደ ሰደተኛ ሳይታዩ የተደረገላቸው ደማቅ አቀባበል፤ ለፈረንሳይ በዚህች እለት ካበረከቱት ገጸ በረከት አንፃር ቢያንስ እንጂ እንደማይበዛ ስድስቱን ጠቢባን በመምራት የመጡት አዛውንት ሲርጋጋ ያምናሉ። ጠቢባኑን ንጉሡ ወደ አውሮጳ ከተሰደዱ በኋላ በጅቡቲ በኩል በግዙፉ መጽሀፍ ጋር በባቡር ጭነው ካስወጧቸው በኋላ በመርከብ ተጓጉዘው ፓሪስ ከገቡ ሳምንት አልሞላቸውም። ንጉሡ ይህን ያደረጉበት ምክንያት ለፈረንሳይ ካላቸው ፍቅር ወይም ሀገር ውስጥ ቢሆን ኖሮ በጣሊያኖች እጅ እንዳይገባ በማሰብ ይሁን አይታወቅም። ንጉሡ በግልፅ ለህዝብ ሰላምታ እየሰጠ ከሚያልፉበት ክፍት ለረገላ ኋላ ራቅ ብሎ በሚከተል ክፍት መኪና ውስጥ በፈረንሳይ የጦር መኮንኖች ታጅበው፤ ስድስት ሊቃውንትና

በምድር ላይ ግዙፍና እጅግ ተፈሳሂ የሆነው መጽሐፍ ይከተላሉ።
መቢባትን በየተራ የሚመለከቱት ሲርጋጋ ልጃቸው በርናባስን በደንብ
ሁሉን ነገር እንዲመለከት እየመከሩት ነው።

“እነዚህ ነጮች” አሉ አዛውንቱ ሲርጋጋ ግራና ቀኝ በጨከትና በጭብጨባ
የሚያጅባቸውን ህዝብ እየተመለከቱ። “ልዩ ፍጡር እንዳይመስልህ።
እየሰማህኝ ነው?” በርናባስን ወደ ጆሮው ተጠግተው እያንሸካሸኩ።
“በእውቀትና በሃብት ቢበልጡን ኑሮ በዚህ ግዙፍ መጽሐፍ ለብዙ ሽህ
ዓመታት ያካበትነውን እውቀታችንን አይመችም ነበር። ይህ ሁሉ ፈንጠዝያ
ለዝንሆይ የተደረገ እንዳይመስልህ። ለዚህ መጽሐፍ ነው። ከንጉሠ
ነገሥት ምኒልክ ዘመን ገምሮ ሲመኙትና ሲፈልጉት የኖሩት ሌላ
እንዳይመስልህ ይህንን መጽሐፍ ነው። ባቡር የሰሩልን ሁሉ ለሌላ
እንዳይመስልህ።” እንገቱን ጠምዘው ፊቱን አዙረው ተመለከቱት። “ምን
አሻግረህ ሴት ሴት ታያለህ። እየሰማህኝ ነው?”

“አዎ አባ እየሰማሁህ እኮ ነው።”

“ልብ ብለህ ማየት ያለብህ ሴቶችን አይደለም! መንገዶችን ነው!”

“ምን ያረገልኛል መንገዱ?”

“እዚህ ለምን ይገኛል እንደመጣሁ ነገ እነግርሃለሁ። ደሞ እንዴት ነው
ዝናህን የለበሰከው? ሽኩፍ አርገው እንጂ። ከውሃ የወጣ አሳ መለልክላ?
ደሞ አዲስ ነገሮችን ስታይ እንደሱ አፍክን ከፍተህ መሆን የለበትም።
እንደዚህ ብለህ ነው።”

ቀና ብሎ የአባቱን ዓይኖች ተመለከታቸው። ሽበት ወረር ያረገውን
ቅንድባቸውን ኮስተር አድርገው ህዝቡን በኩራት እየተመለከቱ አሳዩትና
ፈገግ አሉ። ያባቱ አኳኋን አስቆት ፈገግ አለ።

“አዎ እንደሱ! የኔ ጎበዝ። ጎበዝ ሳትሆን አትቀርም። እንኳን ይዝህ
መጣሁ። አይደል?”

“አዎ አባዬ እንኳንም አመጣኸኝ።”

“ውሳኔዬ ትክክል ነው ማለት ነው።”

በደስታ ተመለከታቸው። ትክክሉን መታ መታ አርጉት። “አያቱ እንዳንተ
ጎበዝ ነበር። ሊቅ! ደሞ ቆፍጣና ጀግና። መልክህ እሱን ይመስላል። ልብህ
እንደሱ እንቆቆ ከሆነ ጀግና ነህ ማለት ነው። አይደለም?”

“ጀግና ነኝ አባዬ። ጀግና እሆናለሁ። ከፈለክ ከዚህ ነጭጭ ጎረምሳ
እንዱን ትግል አጋጥመኝ ሰርጅቴ ነው የምቆለምመው።”

“አይደለም! አይደለም! ቂቂቂ...ጉብዝና እንደ አህያ መራገጥ አይደለም።
ዝናህን መሆን በዚህ ነው።” በአመልካች ጣታቸው ሽበት የወረሰውን
የጭንቅላታቸውን ሥር እየነኩ አሳዩት። ፈገግ አለ-ወጣቱ በርናባስ።

አርባዕቱ

ጎንደር፣ደብረብርሃን ስላሴ፣፲፱፻፺፰ዓ.ም

ከወደ ምስራቅ፣ የጠዋቷን ፀሐይ እግር ተከትሎ የሚነፍሰው ነፋስ ላመል ታህል ከላይ የደረበቻትን ነጠላ ሊቀማት ይታገላል። አጭር ጉርድ ቀሚሷን እስከመቀመጫዋ ገልቦ የፊት ጭኖቿን ጭምር ከፊት ለፊቷ ለሚመጡት ጎረምቶች ሲያጋልጣት ለመሸፈን አልቻለችም። ወደኋላ ዘራ ልትተገን ብትልም አልሆነም። ከኋላዋ የወደቀው ረጅሙ ጥላዋ እስከጭኑ ተገልቧል። ከጥላዋ ራስ ላይ የተበታተነው ረጅሙ ፀጉሯ ከመንገዱ ዳር ከሩቅ ተቀምጦ ሳንቲም እያቃጨለ ከሚለመን የኒ ብጤ ላይ ይውለወጣል። በግራ እጇ ባንጠለጠለችው ልዩ ሻንጣ ለጥንታዊው ደብረ ብርሃን ስላሴ ቤተ ክርስቲያን በስዕለት ሽፋን የሚገባውን አብረቅራቂ መጋረጃ ይዛለች። በቀኝ እጇ በተንቀሳቃሽ ስልኳ የተደወለላትን ስልክ ከጀርዋ አፎት ለግታ ታናግራለች።

“...ልክ ነው ፕሮፌሰር! ልክ ነው።” ከወዲያ ጥቂት አዳመጠች። “አዎ። አሁን መጋረጃውን ልሰጥ እየሄድኩ ነው” ነፋሱ አላሰማት ሲል የተንቀሳቃሽ ስልኳን የጎን ቁልፍ ተጭና ድምጹን ጨመረችው።

“ምን አሉኝ ፕሮፌሰር ብሬመን?”

“ቀስ ብለሽ አዳምጭኝ።” አሉ ፕሮፌሰር ብሬመን ድምዳሜውን ጎተት አድርገው። “መጋረጃው መሠጠቱ ብቻ አይደለም ዋናው ነገር። በቤተ መቅደሱ ውስጥ ያለው ረጅሙ መንጠላዕት ወርዶ በምትኩ አብረቅራቂው መጋረጃችን መስቀል አለበት። አለበለዚያ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ያለውን እንቅስቃሴ ቀርቦ ሊያስተላልፍልን አይችልም። ‘መጋረጃው ተዘርግቷል’ ብለሽ እንድትነግረኝ ብቻ ነው የምፈልገው። አዎ ይህንን ድምጽሽን ብቻ ነው መስማት የምፈልገው። ከአንድ ሳምንት በኋላ እኔ ራሴ እመጣለሁ። በቅዱስ ፓትርያርኩ ሹመት ከእስክንድርያ የመጣው ቁስ ፌጦ ከሁለት ቀን በኋላ ደብረ ብርሃን የብፁዕነታቸውን የሹመት ደብዳቤ ይዞ ይደርሳል።” ልትናገር ስትል አቋረጧት።

“ቆይ አድምጭኝማ። ቁስ ፌጦን እንዳታስቀይሟል። ዘና በይ ወይዘሪት ኒክ። ይህ ላንቺ ፈታኝና አስደሳቹም ጊዜ ነው። ከዚህ በፊት ማንም

ተመራማሪ ያላደረገውን ጀብዱ እየሰራሽ መሆኑን አወቁ። በሁለት ወራት ውስጥ ሁሉን ነገር እንጨርሰዋለን። ትሰሚኛለሽ? ቁስ ፌጦን ግን ጅራቱን ይዘሽ መከተል አለብሽ። ወደ ሲኦል እየወረደ ቢሆን እንኳ እጆችሽ ጅራቱን መልቁቅ የለባቸውም። ስለዛ ቤተ መቅደስ ካንቺ የበለጠ እውቀት አለው። አባቱ ኮሚኒስት ከመሆናቸው በፊት በዛ ቤተ መቅደስ ውስጥ በቅስና ያገለግሉ ነበር። እሱም ቢሆን በልጅነቱ ዲያቆን ሆኖ ገብቶበታል።”

አቋረጠቻቸው። “ይህን ያህል ደደብ አይደለሁም። የማውቀውን ነገር አስራ የሚደጋግምልኝ ሰው እየሰደበኝ እንደሆነ ነው የምቆጥረው። እርስዎ እንዳሉት ቁስ ፌጦ የፓትርያርኩን የሹመት ደብዳቤ ይዞ እዚህ የሚደርሰው ከሁለት ቀናት በኋላ አይደለም። ከዛሬ ወር በፊት እዚህ ደርሶ ሹመቱ ፀድቆለታል። የደብረ ብርሃን ስላሴ ደብር አድራጊ ፈጣሪ መሆን መቻሉን ትናንት ማታ አጫውቶኛል።” ይህን ስትል ረጅሙንና በአንበሳ ቅርፅ የተሠራውን የደብሩን በር አልፋ እየገባች ነበር።

ህዝቡ የአሁኗ ጧቱን ስብከት እየሰማ ደረሰች። ትምህርቱን እየሰጠ ያለው ለህዝቡ እንግዳ ፊት ያለውና ከጥቂት ቀናት በፊት ከእስክንድርያ በብፁዕነታቸው ሙሉ ሹመት የመጣው ቁስ ፌጦ ነው።

“ምዕመናን! በሙሴ ጊዜ፣ በብሉይ ኪዳን፣ እግዚአብሔር ሰዎችን እንደ ጋጢአታቸው መጠን እየተከታተለ በለምጽና በደዌ ይቀጣ ነበር። ከክርስቶስ መምጣት ወዲህ ግን ይህን ክትትሉን አቁሟል። ሁላችንም የጋጢአታችን ዋጋ የምንቀበላት በወዲያኛው ዓለም ነው። ሙሴ ኢትዮጵያዊቷን በማግባቱ አሮንና ማርያም በመቃወማቸው ማርያም ተቀጣች። አሮንን ለምን የማረው የመስላችኋል? ዳዊት በቤተ መቅደስ ውስጥ ካህናት ብቻ እንዲበሉት የተፈቀደውን በልቷል። ምንም አልሆነም።” ከብሉይና ከህዳስ እየጠቀሰ ሲሰብክ አብረቅራቂውን መጋረጃ የያዘችው ሴት ተቀምጦ ስብከት የሚሰማውን ህዝብ አቋርጣ ‘ስለቷ’ ከአዲስ መጤው ቁስ ኋላ ተቀምጦ ሰዓቱን ለሚመለከተው የዕለቱ መርህ ግብር መሪ ከብጣሽ ወረቀት ጋር ሰጠችው።

ቁስ ፌጦ ስብከቱን እንደጨረሰ የመርህ ግብር መሪው ብጣሿን ወረቀት አስረከበው። በግራ እጇ ራሱ ላይ ያለችውን አዲስ ቆቡን ገፋ እርጎ ካስተካከለ በኋላ “በጣም ጥሩ!” ሲል ወረቀቷ ላይ እንዳቀረቀረ ተናገረ።

ምዕመናን! ይህች ልጅ..." ከመርሀ ግብር መሪው በስተግራ ስዕሉን ልታስገባ ወደቆመችው ሴት በመስቀሉ እየጠቆመ። "... በጎንደር ዩኒቨርሲቲ የህክምና መምህርት ስትሆን 'ሰዚህ ቁም ነገር ካደረሱኝ ስል ከዚህ ቀደም ይህን መጋረጃ ለስላሶች ተስዬ ነበር። ስዕሉ ካሰብኩት በልጦ ስለደረሰልኝ ይኸው ዛሬ ስዕሉን ይገዢ በእናንተና በስላሶች ፊት ቆሜአለሁ' ትላለች እባካችሁ አንድዜ አልል ብላችሁ ተቀበሏት።" ከፊሉ ከንፈሩን እየመጠጠ ከፊሉም አልል እያለ ስዕሉን ተቀበላት። አብረቅራቂው መጋረጃ በህዝቡ ፊት ሲዘረጋ ከፀባኦት አሞሽልኮ የወረደ እንጂ በሰው እጅ የተሠራ አይመስልም፤ ጭብጨባው የበለጠ አስተጋባ። አልልታው ሊያባራ አልቻለም። መምህርት ኒኮ በደስታ ትፍለቀለች ጀመር። ወደ ቄሱም ተጠግታ መስቀል ተሳለመች።

አዲስ አበባ፡ኢትዮጵያ

ሰኔ ፲፱፻፺፰ዓ.ም

ሌሊት 7:22

አራት ኪሎን ቆፈን ኩርትምትም አድርጓታል። ዶፍ ዝናብ ባፍ ባፍንጫዋ ይደፍቃታል። ለማይዋን ከሚሰነጥቁት የመብረቅ ብልጭታዎች በቀር ብርሃንዋ የጨለማ ጋቢውን ተጎፋፍኗል። በድንገት የጠፋውን መብራት ተከትሎ ወደ ቤተ መንግስቱ የሚያደርሱ መንገዶች በሙሉ ዝግ ሆነዋል። በአራት እግርም ሆነ በሁለት እግር በዚያ ውልፍት የሚል የለም።

ለቤተ መንግሥቱ ጀርባቸውን ሰጥተው ከታች በሚታከኩት አውራ ጎዳናዎች ላይ አፈሙዞቻቸውንና ዓይኖቻቸውን እኩል የሚያቀላጩልጩት ወታደሮች፤ በዓይነ ቁራኛ የሚጠብቁት ቤተ መንግሥት በቀያይ ወፎች ሲወረር ምንም ሊያደርጉ አልቻሉም። እጅግ በጣም ጥቂቶች ብቻ እንጂ፤ እነዚህ ቀያይ ወፎች ከተራ ወፍነት የዘለሉ መሆናቸውን ብዙዎቹ አያውቁም። በየመጠበቂያ ማማዎች ላይ ያሉት ጥቂት ስልኮች ብቻ ሥራ በዝቶባቸዋል።

በዚህ ቅፅበት አንዲት በዝናብ የበለበሰች ሴት በፓርላማውና በቤተ መንግሥቱ መሀል ባለው ጎዳና ስታልፍ ከጀርባዋ “ቁሚ” የሚልና የሚቀባበል መሳሪያ ድምፅ እኩል ለማች። ፊቷን ሳታዞር እንደ ሐውልት ደንገዛ ቆመች። ተንቀሳቃሽ ስልኳን ከጀርዋ ላይ ለማንሳት እንኳን አልደፈረችም። በሌለኛ እጇ የሞተ የሚመስል ቀይ ወፍ ከንፋን ይዛ እንጠልጥላለች። የለበሰችውን አጭር ስስ ጉርድ ዝናብ ዳሌዋ ላይ

አላጥቆታል። ከላይ የተበተነው ፀጉሯ ጎርፍ እንደ ደፈጠጠው የበቆሉ ሰብል በአንገቷና በፊት ተለሸሸለ።

በአፈ መብች መከበቧ ስትረዳ ከጆሮዋ ላይ ባላላቀቀችው ተንቀሳቃሽ ስልክ አንገራቸውን።

“ቀይ ወፍ ዘጠና ስምንትን አንስቼዋለሁ። ከፓርላማው ፊት ለፊት በአፈመብች ተከብቤያለሁ።”

ከወዲያ ጥቂት አድምጣ ቀጠለች

“ተይገላለሁ፤ አልችልም፤ ማርዬ ስማኝ የምልህን፤ አልችልም!!”

አሁንም ጥቂት አዳመጠች።

“ተከብቤያለሁ ይህን ለማድረግ አይቻለኝም። ማርዬ...”

ጆሮዋን የሚበሳ ጠንክር ያለ ድምጽ ተከተላት

“አምልጪ አንጎታ አምልጪ፤ ወፉን ጥለሽም ቢሆን አምልጪ...”

በብስጭት ጥርሷን አፋጨቺው። “አልችልም!”

ታዲያም አያሱ እስከ ቁርጭምጭሚቱ የለቀቀውን ጥቁር የዝናብ ልብስ ውሽንፍና እስከ ትከሻው ገልቦ እንደ ባንዲራ እያውለበለበበት፤ ከመኪናው ወርዶ ወደ ቤተ መንግሥቱ በር ሲራመድ፤ ቡናማ ባርኔጣውን ደሞ ከራሱ ላይ ወጨፎው ነቅሎ በሾሎ ጦሮች ከተሠራው የቤተ መንግሥቱ አጥር ላይ ወስዶ ደፋት። ባርኔጣውን ሁለቱ ደህንነቶች ተሽቀዳድመው ወደ ተጋለጠ ራሱ እንደመለሱለት ወደ ቤተ መንግሥቱ ግቢ ዘልቆ፤ ሽቅብ ወደ ዛፎች ያንጋጥጥ ጀመር። ጥቅጥቅ ያለው የዝናብ ነጠብጣብ ዓይኑን እየወጋው በጥዶችና በባህር ዛፎች ላይ የሰፈሩትን ቀያይ ወፎች ራሱን እየነቀነቀ ይመለከት ጀመር።

ቀያዮቹ ወፎች ዛፎቹን የቂጦ ተክሎች አስመስለዋቸዋል። ደሞ እንደብዛታቸው ምንም ደምጽ አያሰሙም። መጠናቸው ጭብጥ ጭብጥ እንኳ አይሞላም። አጥብቆ ሲመለከታቸው እንዳረጋገጠው አንገታቸው ላይና የከንፎቻቸው ጫፍ ላይ ጥቋቁር ናቸው። ከዓይኖቻቸው አልፎ

አልፎ ቀጭን ብርሃን ይፈልቃል። ዓይኖቹን ከቀያዮቹ ወፎች ላይ ሳይነቅል ተንቀሳቃሽ ስልኩን ጆሮው ላይ ደቀነው። “...ክቡር ጠቅላይ ሚኒስትር ወደ ቤተ መስግሥቱ የሚያደርጉት ጉዞ ለጥቂት ሰዓታት እንዲዘገይ ይደረግ።” ስልኩን ወደ ኪሱ መልሶ ቤተ መንግሥቱን እየተዘዋወረ ያስሰ ጀመር። በውጪ በኩል ዞሮ በስተምስራቅ በቤተ መንግሥቱ ዙሪያ የሚገኙትን የግቢ ገብረኤል፤ የበዓታንና የኪዳነ ምህረትን ቤተ ክርስቲያናት ሾልኮ በላይ በፓርላማው በኩል ወጣ። በፓርላማው ማማ ላይ ባለው የማይቆጥር ሰዓትና ከሰንደቁ ተጠምጥሞ የማይውለበለብ ባንዲራ ላይ ሳይቀር ቀያዮቹ ወፎች ሰፍረውበታል። ከፓርላማው ፊት ለፊት ጠመንጃ ወደ ተወደረባትና ቀይ ወፍ ይዛ ወደ ቆመችው ሴት ተመለሰ። በዚሁ አፍታ ባልታወቀ ምክንያት ቀያዮቹ ወፎች ቤተ መንግሥቱን ለቀው የአዲስ አበባን ሰማይ እየሰነጠቁ ወደ ሰሜን ባንድነት ተወነጨፉ። ሴቷ ከያዘችው የሞተ ከሚመስለው ወፍ በቀር በዚያ የቀረ ቀይ ወፍ የለም።

የታዘዘው ሄሌኮፕተር እየተንደቀደቀ ሲመጣ አንድም ቀይ ወፍ በአዲስ አበባ ላይ አይታይም ነበር። ወፎቹ እንደ ጥይት ተወንጭፈው አንድ ላይ ሲበሩ ያሰሙትን የሚሰቀጥጥ ድምፅ በእዝነ ሀሊናው መልሶ እየሰማ ወደ ሴቷ ተራመደ-ታዲያም።